

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 19 Februarie st. v.

Pofoarele au întocmai ca omul sin-
guratic în viața lor momente de grea ne-
dumerire, încât stau nehotărîte, în nepu-
tință de a lua vreo hotărîre, și așteaptă
ca vre-o impulsie venită din afară să le
determine într'un fel ori într'altul.

Într'un asemenea moment de grea
nedumerire ne aflăm și noi Românii.

Situațiunea ce ni s'a creat în urma
catastrofei dela 1866 a ajuns a fi atât de
nesuferită, încât toate straturile societății
noastre sînt cuprinse de o agitațiune fe-
brilă și din zi în zi tot mai mult se pro-
nunță în masele poporului inclinarea de
a se resufla prin o acțiune violentă și tot
mai tare străbate în clasele culte temerea,
că în curînd nu va mai fi cu putință să
preîntîmpine nenorocirea ce vine cu re-
peđiciunea unei calamități elementare asu-
pra noastră.

Sînt cu toate aceste oameni, Români
ca noi, care doresc isbucnirea, o așteaptă
cu nerăbdare, ba lucrează chiar, ca ea să
vină cât mai curînd.

Din norocire pentru noi acestia nu
sînt aici în mijlocul nostru, deși din mij-
locul nostru sînt eșiți, deși îi leagă cele
mai sfînte amintiri de noi și de pămîntul
țerii noastre.

Înțelegem nerăbdarea lor și este de
parte de noi gîndul de a-i osîndi pentru
rîvna lor, căci mare este durerea celui ce
trebuie să trăiască departe de iubiiții sei
și durerea ne face îngăduitori față cu cei
loviți de ea.

Nu scusă însă durerea lipsa de iu-
bire firească.

Ne-am așteptat ca „Unitatea na-
țională“, organul unei părți din frații
noștri emigrați în România, să ne facă
muștrări pentru silințele ce ne dăm spre
a ajunge la o rezolvare pacinică a con-
flictului dintre Români și Maghiari.

Ele ni se fac în numărul dela 14
Februarie:

„Tot mai speră Românii de
peste munți, — ni se dice, — că prin
ordine, pe cale legală, vor obține
garanțiile existenței lor națio-
nale?“

Întrebarea aceasta e rău pusă.

Înainte de toate nu este adevărat, că
sîntem amenințați în existența noastră
națională, și ne simțim adînc jigniți,
cînd sîntem luați drept un neam de oa-
meni atât de nemernici, ca să putem fi
amenințați de Maghiari în existența noastră
națională. — Sîntem numai jigniți în
desvoltarea noastră națională, fiindcă sîn-
tem rău administrați și trebuie totodată să
ne consumăm cele mai bune puteri în
lupta ce ni s'a impus de concetățenii no-
ștri maghiari și de puterea publică, care
ne ia drept nisce dușmani ai țerii.

Apoi nici că e vorba, dacă mai spe-
răm ori nu: vorba e dacă trebuie ori nu
să încercăm toate mijloacele spre a scăpa
țeara și neamul nostru de nenorocirea, pe

care i-o pregătesce lipsa de prevedere po-
litică.

„Un curent din ce în ce mai întristător
pare a prinde rădăcină în clasa instruită a Ro-
mânilor de peste munți, — ni se dice mai de-
parte — dl Slavici dela „Tribuna“ se poate
făli; oportunismul d-sale incuificabil e îmbrăți-
șat cu un adevărat entuziasm. Leneșul și indi-
ferentul nu poate dori nimic mai mult, decît să
vină cineva să-l scuse, ba chiar să-i ridice la
valoarea unei programe viciele sale.

„Nu vrem decît tignă, decît hrană de
toate zilele, decît un adăpost, strigă în „Tri-
buna“ dela 8 Februarie dl Slavici, vorbind în
numele Românilor de peste Carpați, și acestia îl
ascultă de minune. Se lasă a fi batjocoriți, in-
sultați, maltratați dîlnic, și rămân cu brațele in-
crucișate, ca să nu li se poată dice „daco-ro-
mâni“, „turburători“, ba se laudă încă cu lași-
tatea lor, spunînd, că aceasta e politică.

„Pe cînd dl Coroian lingusia la Cluj pe cei
cari i-au spart anul trecut ferestrele și maltra-
taseră tinerimea română cu ocazia zilei de 3 Mai,
studenții români din Brașov erau haiduți în piața
de studenții unguri și acoperiți cu cele mai in-
famante epitete pentru națiunea română și, în
schimb, credincioșii „Tribunei“ din Sibiu căutau
— să împace pe Unguri cu vorbe bune. Poliția
tot pe ei i-a arestat, și a doua zi, directorul lor
s'a plîns la directorul unguresc, ear' acesta a
cetit studenților unguri plîngerea rîdînd și apro-
bîndu-i. De atunci încoace Ungurii umblă seara
cu bătele pe strade și Românii — se retrag ca
să — evite scandalul.“

Și ce adevărat ar trebui să facem?! Cum
ar trebui să răspundem la provocările ce
ni se fac?

Împărăția austro-ungară a adunat
floarea tinerimii tuturor popoarelor ei, a
pus-o în arme și în timp de pace întregă
această armată stă la dispozițiunea guver-
nului, ear' guvernul stă la dispozițiunea
națiunii maghiare, care ea singură îl sus-
ține. Șciindu-se astfel sub scutul sutelor
de mii de baionete, studenții maghiari au
curagiul de a insulta pe cei români, de a
sparge ferestrele cetățenilor români și de
a cânta versuri ca „Kerek ez a zsemle.“
Este ieftină gloria aceasta și n'avem de
loc cuvinte de a-i pismui pentru ea. Din
contră, să ne ferească Dumnezeu să nu
facem și noi așa, cînd și unde ne vom fi
simțind la adăpost.

Ni se cere însă nouă, „clasei in-
struite“, curagiul civic de a lovi pe cel
ce ne lovesce, tocmai fiindcă el e scutit,
ear' noi nu sîntem, tocmai fiindcă el ne
bate și el ne și judecă.

O înțelegem aceasta, căci, în adevăr,
numai vedînd, că nu sîntem dispuși a
suferi ori-și-ce lovitură, el va scî în cele
din urmă, că nu e bine să ne lovească.

Tocmai astăzi, însă trebuie neapărat
să ne păstrăm sîngele rece față cu pro-
vocările ce ni se fac.

Poporul nostru e destul de amărît
și, dacă îl iubim și voim să fim vrednici
de iubirea lui, nu ne este iertat să-i dăm
impulsii pentru acte de violență.

Românul nu mai e rob al pămîntu-
lui, cum era acum o sută de ani, el
nu este un om fără de căpătăiu, ci Ar-
dealul dela un capăt până la altul e
brăzdat de plugul fraților noștri muncitori,
care și-au pus sîmînța în pămîntul lor

și așteaptă rodul, ca să aibă hrană pentru
copiii, pentru nevestele și pentru părinții
lor slăbănogi. Ne rîde inima, cînd vedem
lanurile înverșite, nădejdea de viață întră
în inimile noastre, cînd vedem copilașii
sprinteni și nevestele harnice: nebuni ori
înreutățiți ar trebui să fim, pentru-ca să
punem în joc tot ceea-ce ne este atât
de scump.

Părinții noștri și-au tras hrana dela
gura lor și ne-au dat la școală, nu pen-
tru-ca tot ei să poarte sarcina preocupa-
țiunilor publice, ci pentru-ca să fie scutiți
de ea și să-și poată urma lucrarea în
tignă. Tigna aceasta n'o au și trebuie să
li-o câștigăm noi prin lucrarea noastră
neobosită.

Căutați-vă de treburile voastre, — le
dicem dar', — urmați-vă lucrarea în pace,
răbdați înainte, căci noi ne vom da toată
silința să-i facem pe cei dela stăpînire
să înțeleagă, că trebuie să ni se facă
dreptatea ce ni se cuvine.

Voim în adevăr și în toată sinceri-
tatea să ajungem la o rezolvare pacinică
a conflictului dintre Români și Maghiari,
și nu a noastră are să fie vina, dacă o
asemenea rezolvare nu va fi cu putință.

De aceea apelăm la iubirea fraților
noștri emigrați și-i rugăm să nu ne facă
și ei greutăți.

Ceea-ce totalitatea Românilor din țe-
rile supuse coroanei ungare voiesce, sînt
tot numai lucruri, care, între oameni cu
minte, se pot realiza pe cale pacinică.
Voim ca națiunea maghiară să înceteze a
mai impune celorlalte naționalități din
Ungaria limba ei în școală, în administra-
țiune, în jurisdicțiune și în genere în viața
publică, și nu avem decît să o voim
aceasta, pentru-ca să se și întemple.

Căci dintre două una: ori sînt date
condițiunile de existență pentru monarhia
Habsburgilor, ori nu sînt date. Dacă
sînt date, atunci mai curînd ori mai
târziu se vor găsi în ea și elementele dis-
puse a-i da organizarea firească; ear' dacă
nu sînt date, atunci este un lucru firesc,
ca ea să fie dominată anume de elementul
maghiar. Așa ori așa, noi nu avem decît
să așteptăm, căci hotărîrea nu atîrnă
dela noi.

Sîntem însă convinși, că sînt date
condițiunile de existență și că foarte în
curînd poate spiritul timpului, forța îm-
pregiurării și universalitatea monarhiei
îi va silii pe Maghiari să se împace cu
gîndul, că țeara aceasta nu este numai a lor.

Înzadar se opintesc, căci mersul fi-
rese al lucrurilor nu pot să-l schimbe, și
noi nu avem decît să așteptăm, pentru-ca
să câștigăm.

O simt și ei aceasta și de aceea sînt
atît de nervoși, de aceea ne provoacă, de
aceea le-ar veni foarte bine la socoteală
să facem precum ne-ar sfătui frații dela
„Unitatea națională.“

Avem însă încredere în cuminția Ro-
mânului și nu ne temem, că el își va
perde bunul cumpăt.

Aruncînd o privire asupra trecutului
nostru, ne încredințăm, că adese-ori am
servit cause străine.

De aceasta și numai de aceasta ne
temem și acum.

Poporul nostru e atît de amărît, încât
o mică impulsie venită fie dintr'o parte,
fie dintr'alta, ar fi destul să-l împingă la
o acțiune contrară intereselor lui, și prea
mult ne temem, ca nu cumva frații noștri
dela „Unitatea națională“ și toți cei
ce sînt de o potrivă cu dînsii, chiar fără
de voia lor, să fie agenți ai dușmanilor
neamului românesc.

Nu ura firească, pe care o au ei asupra
Maghiarilor, ci iubirea cătră neamul nostru
trebuie să determine atitudinea noastră po-
litică, și cine îl iubesc pe Român nu
poate decît să se bucure, că el este destul
de înțelept, ca să mai aștepte și să aibă
încredere în soarta lui cea bună.

Revistă politică.

Sibiu, 19 Februarie st. v.

Desbaterea specială asupra proiectului
de lege pentru reforma casei de sus se
apropie de sfîrșit și e posibil, că încă în
septemăna aceasta sau cel mult cu înce-
putul septemăni viitoare va ajunge pro-
iectul nemodificat în casa magnaților. Des-
baterea în casa de sus promite a fi foarte
interesantă și viuă, ce putem concluda și
din împregiurarea, că până acum deja au
sosit în Budapesta o mulțime de membri
ai nobilimii înalte, spre a lua parte la
pertractările casei de sus. Nici încercă-
rile oamenilor domnului Tisza, nici ova-
țiunile pripite, pe cari i le-au adus ade-
renții sei cu privilegiul a a deca aniversare
a stăpînirii sale n'au putut face vreo schim-
bare în constelațiunile de partid ale casei
magnaților, despre cari am făcut amintire
în numerii trecuți.

Toate încercările guvernului spre rea-
lisarea unui compromis cu cercurile casei
de sus s'au zădărnicit până acum, și toate
pertractările mai departe se pot privi deja
de întrerupte, deoarece-ce chiar și acei pu-
țini membri ai casei de sus, cari s'ar fi
învoit la un compromis eventual, au pus
de o *conditio sine qua non* a primirii pro-
iectului de lege acea condițiune, ca casei
de sus să i se garanteze o independență mai
mare, ceea-ce însă numai prin căderea în
parte a principiului nominativ, și prin sub-
stituirea lui prin alegeri se poate face.

Nici chiar în cercurile clerului înalt
n'a dat guvernul de spriginul dorit, de-
oare-ce, precum scriu zărele din Budapesta,
prelații bisericesci (cu una sau două ex-
cepțiuni, noi sîntem mai mult decît si-
guri) nu vor să se resigneze de dragul nici
unei concesiuni la acele datorințe, pe cari
le au față cu confesiunile lor, și
cari sînt a se apleși și din punct de
vedere politic. Astfel membrii episcopatului
nu vor intra de astă-dată în șire ordi-
nate în casa magnaților, ci fie-care după
convingerea sa, așa încît guvernul va
perde o mulțime de voturi, la cari a contat
cu toată siguranța.

Continuîndu-se în parlamentul au-
striac desbaterea specială a budgetului pe
anul 1885, vorbitorii nu s'au ocupat numai
de momentele financiare, ci și de aspi-
rațiunile și luptele naționalită-
ților. Deputatul Plener a atras în mē-

sură mare atențiunea asupra sa prin o vorbire de trei ore și jumătate. Plener a combătut cu vehemență atât politica financiară, cât și cea de naționalitate a dlui Taaffe. Vorbitorul a recunoscut, că situațiunea financiară de astăzi a Austriei e mai favorabilă, decât înainte de asta cu șapte ani; a accentuat însă, că îmbunătățirea aceasta a atârnat dela împregiurări cu desevirșire independente de guvern. Critisând în sfârșit politica de naționalitate a guvernului a amenințat cu aceea, că dacă nu se va face schimbare în această politică antigermană, Germanii vor pași asemenea pe terenul de opozițiune al naționalităților. Dice, că guvernul ventilează numai interesele naționalităților, pentru Austria proprie însă, pentru stat nu face absolut nimic; guvernul prezintă pe Germani, cari n'au căutat nici când lupta.

Ce deosebire între guvernul austriac și între cel unguresc! Politica cabinetului Taaffe țintesc la egala îndreptărire a tuturor naționalităților, în ceea ce îl susține curtea și nu se teme, că prin egala îndreptărire a tuturor naționalităților, din cari se formează statul, se va periclită ideea de stat austriac.

Gladstone e eroul țilei. Se dice, că totuși va rămâne. Nimenea nu se poate bucura mai tare de aceasta, decât Franța și Rusia. Amândouă țeri, ale căror interese colidează cu interesele engleze în Asia și Africa, au un deosebit interes față cu manența cabinetului englez. Să dă cu socoteala că principele de Bismarck a amânat darea consentimentului sau la aranjamentul în cestiunea financiară egipteană până la resolvirea crizei engleze. Acum își va da consentimentul, și ministrul Gladstone va străbate în parlament cu aranjamentul, — și apoi va demisiona. În Italia încă se tem oamenii politici că schinteaua slabă de viață a guvernului englez se va stinge în curând. Din cauza aceasta organele italiene, cari până acum țineau la guvern, se exprimă nefavoritor despre acțiunea africană. În numărul cel mai proaspăt al diarului „Perseveranza“ se scrie chiar, că „de ce se face atâta sgomot, dacă guvernul italian nu țintesc la altceva, decât la aceea, ce se poate astăzi vedea, și dacă acțiunea n'are să fie cu nimic mai mult, decum se prezintă ea astăzi, — și atuncia ea nu justifică nici jertfele, cu cari e împreună, nici sgomotul cel mare, carele se face prin ea“. Numita foaie dice că nu se plătesc, a mai merge cu currentul acesta. —

În Londra sînt încă spiritele tot iritate. După socoteala diarului „Pall-Mall-Gazette“ guvernul ar fi cu 84 voturi în minoritate; anume ar fi trebuit să se subtragă din 302 voturi 70 de voturi, cari au fost pentru propunerea lui Marley, rămânând astfel guvernului numai 232

voturi față cu 316. Votarea s'a întemplat în două voturi, prin ce guvernul la aparență a câștigat o majoritate. —

În camera franceză sînt la ordinele țilei desbaterile taxelor vamale pe cereale. Într'una din ședințele din urmă vorbi dl Germain, administratorul creditului lyonez; el accentuă, că imposibil pe vin și pe zăchar a fost micșorat, deși aceste lucruri sînt mai puțin trebuincioase, decât pânea. S'a afirmat, țise d. Germain, că agriculturii trebuie se i se acorde aceeași protecțiune, ca și industriei. Aceasta ar fi drept, când producerea cerealelor ar fi amenințată. Dar' nu e acesta cazul; producțiunea grăului s'a mărit; în 1884 s'au produs 111 milioane hectolitri, ceea ce e îndestulător pentru consumarea Franței. Mai e nevoie de o vamă protectoare pentru manținerea acestei culturi? Cestiunea trebuie adusă la decrescerea rentei. Pentru a protege însă renta, e de lipsă să se scumpească pânea? Aceasta ar fi o peată în legislațiunea franceză. Dacă e vorba de pâne și de alcool, apoi e mai de preferit, să se impună vamă pe acest din urmă. —

Cu privire la **Afganistan** diarul „Nord. Allg. Zeit.“ declară, că limbajul alarmator al țiarelor engleze e basat pe presupuneri fictive, deoarece linia de limitare propusă la timpul sau de către Rusia e de 80 de mile engleze, oasa Peudjeb, care s'a ocupat în seara trecută de către Afgani, e a se privi ca un unic obiect de ceartă, ce însă foarte ușor s'ar pută rezolva. Dintr'aceasta nici un diplomat rus sau englez nu va face nici când cu *casus belli*.

Revista țiarelor.

Din incidentul iubileului d-lui ministru-president Tisza diarul unguresc „Budapester Tagblatt“ în numărul sau de alaltăieri scrie:

„Măne, din incidentul iubileului de zece ani de domnie ministerială, deputațiunile ministerilor, a municipiului capitalei, a orașului Seghedin, a comiților supremi, și de sigur și altele, vor aduce ministrului-president Tisza felicitările lor.

„De când domnesce constituționalismul în partea cea mai mare a Europei o activitate ministerială de zece ani e rară și excepțională chiar și în statele cele mai consolidate. Cu atât mai interesant e un astfel de iubileu în patria noastră, care după chemarea contelui Iuliu Andrassy la ministerul de externe a vădut în decursul alor trei ani trei ministrii venind și ducându-se.“

Numitul organ continuă: „Cine a privit la opoziția facțioasă pe care a purtat-o conducătorul centrului stâng pentru-ca să capete puterea în mâni, cine a privit din castelul regal la conducutul de facile aranjat în onoarea lui Kossuth și s'a cugetat la punctele Bihorene, cine și-a adus

aminte de profetia lui Andrassy, că Coloman Tisza va trebui să uite foarte mult și va face mai bine să lase a se nimici protocoalele stenografice ale casei deputaților, dacă ar ajunge vre odată la putere: acela nu putea să creadă că posesorul dela Geszt va avé de cărmuit îndelung corabia statului.“

„Budapester Tagblatt“ se întreabă apoi: „Cum a putut Coloman Tisza să delătore neîncrederea ce fără îndoială o avea Coroana în el? cum a putut să-și susțină domnia parlamentară prelungă o dragoste personală puțină de care se împărțese?“

Citatul organ răspunde apoi la întrebarea ce și-a pus-o în următoarele:

„Tăria exterioară, negreștită că și slăbiciunea internă a poziției d-lui Tisza zace în lipsa lui de caracter politic. Ori și cât ar înălța la cer oportunismul bizantin rezultatele efemere, totuși istoria lumii ne arată, că oamenii întru adevăr mari s'au luptat totdeauna în prima linie pentru un princip, pentru un gând mare, pentru un scop mare și deși mijloacele lor nu pot fi totdeauna excusate de către judecata moralei catonice, totuși nu sînt lipsite de o trăsură măreață. Coloman Tisza a cunoscut — nu voim să dicem ca un unic, ci în tot cazul ca primul scop al activității sale politice numai susținerea puterii sale. În favorul sau se presupunem că această activitate o primește ca neapărat necesară pentru binele patriei, că se consideră ca nesubstituibil. Aceasta îl poate excusa înaintea sa, dacă nu alege mijloacele, dacă cu deosebire în calculii sei politici contează în prima linie la partea slabă și rea a oamenilor. Și acest calcul arareori l'a înșelat. De o corectitate fără îndoială exemplară, uneori chiar încâtva aspră, în lucrările sale private, scrupulositatea în lucrările sale politice a fost totdeauna ultima sa grijă. Nici odată n'a lăsat să cadă de tot vre-un aderent al sau politic credincios, să fi pecatuit acesta ori și ce

„Instinctiv simte și întreaga țeară, o simt și aceia, cari prefer guvernul lui Tisza unui viitor după părerea lor nesigur, — că durata acestui ministerialism de 10 ani nu se razimă pe base etice

„Țeara însă cunoaște rezultatele guvernării Tiszaiene de 10 ani. S'au întrebuințat toate mijloacele de seducțiune și de forță pentru a-i împedeca pe cetățeni de a se mântui prin alegeri libere de binecuvântarea unui astfel de ministerialism. Înzadar se va căuta îndestulirea cu acest regim de 10 ani, înzadar însuflețirea neoficială propusă pentru acest iubileu, — deoarece ele nu se află nicăieri.

Reproducem acum și din guvernamentalul „Nemzet“ meritele d-lui Tisza înșirate — tot din incidentul iubileului de ieri — în primul dela 2 Martie edițiunea de dimineața.

„Că ce a făcut partidul liberal și dl Coloman Tisza — scrie „Nemzet“ pe terenul afacerilor publice în decursul acestor 10 ani, va fi chemarea istoriei a scrie

Începând cu 1875 anul suirii în domnie a d-lui Tisza numitul organ scrie:

„Atunci cea mai mare parte a națiunii abia a cutezat a spera, că vom fi în stare a crea pe

basele, pe cari ni le-am eluptat pentru desvoltarea noastră de stat în 1867, o Ungarie puternică; astăzi influența noastră în conducerea afacerilor comune ale monarhiei noastre e — chiar în urma stabilității rapoartelor noastre de guvernament — neasemănat mai mare decum a fost vre odată; declarațiunile ministrului-president al nostru în cestiunile externe sînt ascultate și urmărite cu mare încordare de toată lumea; în politica noastră externă s'a consolidat o astfel de direcțiune, ce se unesc cu convingerea internă a tuturor elementelor nepreocupate prelungă desvoltarea progresivă a armatei comune — reprezentanța valoroasă a puterii noastre externe — am știut să-i asigurăm și armatei noastre naționale, honveșimii, o astfel de însemnătate, o astfel de recunoștință, care întrece departe chiar și așteptările cele mai cutezate a primilor plănuitori ai acestei instituțiuni.“ (Ferice de cei naivi în credință! Red. „Trib.“)

„Nemzet“ enumără apoi între meritele guvernului Tisza: Creditul, de care se bucură statul ungar; catastrofa dela Seghedin; progresul capitalei, preste care „s'ar mira încă și fiii uriași progresivi ai Americii“; progresul în instrucțiunea superioară „apt de a emula cu focularele cele mai mari ale vieții științifice“

„Între alte merite stoarse cu sila figurează apoi și: reformele mari ce mai sînt rezervate acestui mare bărbat fericitor de țeri.

Organul opoziției moderate, „Pesti Napló“ chiar trece cu vederea iubileul înscenat și îi dedică în numărul dela 1 l. c. n. cu indiferență următoarea observare fugitivă:

„Iubileul lui Tisza s'a început deja astăzi. Partidul liberal îl va serba oficios numai în Octomvrie, ear' neoficios serbează și acum. Comiții supremi își fac reverența mâne și mâne după ameați vor ține și marele prânz de comiți supremi; că oficial sau neoficial: aceasta nu o scim. Deputațiunea capitalei astăzi a felicitat pe ministrul-president, care a mai primit și numeroase depesi de felicitare!“

Voci simpatice.

„Magyar Polgár“ în numărul sau de Duminică le adresează Românilor și Sașilor din comitatul Bistrița-Năsăud un articol de dreptate maghiară. Cuprinsul articolului e: Români și Sași, cari se bucură de ospitalitate în această țeară cercerită cu sângele Maghiarilor au cutezanța de a sugruma o instituțiune menită a scuti elementul maghiar de primejdia desnaționalisării, ba acești Români și Sași — tolerați în această țeară au temeritatea de a restrînge libertatea poporului dominant maghiar — și aceasta o cutează ei, cari au fost miluiți cu atâta libertate și încărcați cu atâte bine-faceri din partea Maghiarilor. „M. Polg.“ cunoaște ținutul comitatului Bistrița-Năsăud, scie bine, că elementul maghiar în acest comitat e în minoritate, dar' nu-și poate explica cum această minoritate nu și-a ridicat glasul seu protestator în contra hotărării luate de congregația comitatensă în cestiunea reuniunii de maghiarisare din Cluj. Aceasta nu încupe cu

Foița „Tribunei“.

Sfântul Nicolae.

de Matilda Poni.

Într'un tîrg mic, trăia un ferar.

Trăia destul de bine, și femeia lui și cei patru copii, pe cari îi dăduse Dumnezeu, erau bine hrăniți și bine îmbrăcați.

Avere nu avea de fel, însă era harnic, bun și vesel și îi părea în totdeauna, că are mai mult decât îi trebuie. Nu se gândia nici odată să strîngă ceva pentru țile de nevoie. Îi plăcea să poftescă prietini buni la masă și să se veselească în țile de sîrbători cu dînșii și cu ai lui. Ajuta totodată cât putea pe aceia, care îi vedea că nu pot să lucreze.

Ferarul avea o soră, care venia din vreme în vreme la dînșii, nu prea des, însă când venia potrivea să fie pe vremea prânzului. Apoi mânca bine și ocăria și mai bine pe acei care nu economisesc ca dînșii ei fac risipă în tot felul. Ea dicea de multe ori — „da, da, eu vîd că nu o să ajungeți bine, de vreme ce nu scipi a ține banul și a-l stringe de țece noduri, — și ea ofta și își făcea cruce — se ferească Dumnezeu de o

boală; de unde ați trăi numai două săptămâni?“

Într'o țile i se urise ferarului de atâta vorbă. — „Ean scii ceva, dacă nu mă voi hrăni eu, mă va hrăni D-țeu. La d-ta sciu că nu voi veni să mă ajuți!“

Ea nu răspunde nimic și își mușca numai buzele cele subțiri și vînete, pe când ochii ei mici și suri aruncau o privire veninoasă — către cumnată-sa, care nu dicea nici un cuvînt.

— „Când nu are bărbatul minte să o aibă cel puțin femeia și în loc de a-l îndemna la cheltuieli, să-l facă să strîngă paralele,“ — urmă apoi cu glas ascuțit.

— „Eu nu-l îndemn la cheltuieli, dragă cumnată, și nici nu mîncăm noi în toate țilele așa de bine, dar' fiindcă ai venit d-ta.“

— „Da, mă rog, pentru mine să nu faceți cheltuieli, că eu n'am de unde să vă primesc tot așa de bine. Asta să o scipi că n'am nici de unde boteza, nici cununa!“

— „De asta te temi?“ strigă ferarul. „Nu te îngrijii! Voiu găsi eu între prietini mei un nănaș pentru copilul, care are să vină. Mai este vreme!“

— „Ce mai vreme! O lună, poate mai puțin!“

— „A fi pe la sfântul Nicolae“ murmură femeia ferarului, și ochii ei se umplură de lacrimi.

Ea în inima ei gândise, că poate tot și-a boteza cumnată-sa copilul și acum înțelesese, că nici nu putea să fie vorba de așa ceva.

— „Pe la sf. Nicolae, vrea să dice în opt săptămâni. Nu e tocmai multă vreme pentru a căuta un nănaș.

— „Dacă nu voi găsi pe altul voiu pofti și eu pe sf. Nicolae să-mi boteze“ — țise ferarul rișdînd și eși din casă. Sora-sa seșu puțin, apoi după-ce împrumută o luminare și o bucată de slănină, împrumuturi, care nu se înapoiau nici odată, plecă și ea clătînd din cap ca cineva, care e foarte îngrijit.

De cum eșise ea, se întoarse ferarul înapoi.

— „De ce nu și-ai vorbit mai binișor“ — îi dice femeia lui — „Poate tot ne-ar fi botezat.“

— „Da n'ai vădut, că a venit anume ca să ne facă să ne înțelegem, că nu vrea să ne boteze. — Las' să vie copilul! Atâta grijă să fie.“

Trecură câteva țile; era într'o Sămbătă. Ferarul se duse la lucru, când pe la vre-o patru ore seara reveni palid ca un mort și cu mâna dreaptă legată și culcată într'o legătoare care îi atârna de gît.

— „Pentru D-țeu, ce s'a întemplat?“ — strigă femeia lui începînd să plîngă. Tocmai veniseră și copiii dela școală. Cei mai mari se uitau spîriați la părinții lor, cei doi mai mici începură a țipa cât îi ținea gura.

— „Taci femeie, tăceți copii! — Nu-i nimic. — M'am pîlit, are să-mi treacă! — Hai să mîncăm, că tare 'mi-e foame!“ El zimbă ca să-i liniștească, și numai buzele-i tremurau de durere nespūsă. Toți se puseră la masă; copiii mîncău afară de cel mai mare, care nu lua ochii dela tată-sau, și nici biata femeie nu mânca nimic.

Ferarul luă câteva linguri de borș, apoi se sculă dela masă și se culcă pe pat. — „Mi-e tare somn“ — țise către ceilalți, pre când îi clătîneau dinții în gură de frig, apoi se liniști puțin; după-ce-l înveli femeia lui bine și începî să buignească, ear' fața-i ardea ca focul.

— „Mitrița“ — murmură sîrmana femeie către băiatul cel mai mare — „Tata e tare bolnav, ce să facem noi?“

— „Mă duc să chem un doctor!“ — și băiatul luă căciula și se duse repede în oraș.

(Va urma.)

concepția capetelor inferbentate dela „M. Polgár“ Dar' acolo e comitele Bánffy; acesta a recurs la ministru în contra hotărârii luate și apoi las, că dl Tisza e omul naționalităților.—

„Patrioții“ maghiari din comitatul Brașovului n'au mai așteptat să se pronunție reprezentanța comitatensă, ci conșcii de pericolul ce amenință existența lor, s'au adunat, s'au sfătuit și au salutat cu entuziasm marea lucrare începută de conaționalii lor din Cluj. N'au așteptat concludul, pentru-că nu numai dinșii, ci chiar și „M. P.“ scie înainte răspunsul ce se va da la provocarea unei astfel de societăți culturale.

Se provoacă dar' „patrioții“ maghiari din Transilvania să urmeze exemplul celor din comitatul Brașovului. Pericolul e iminent și aceasta o pot vedea Maghiarii Ardeleni din răspunsul dat de congregațiunea comitatului Bistrița-Năsăud. Sașii tradează idea de stat maghiar în vederea unei Germanii mari. (Nici că se poate mai logică judecată! Red. „Trib.“), ear' Românii încă vor fi având și dinșii aspirațiunile lor. De sfârșit „Magyar Polgár“ ni-l pune în vedere pe dl Tisza.

Cronică.

Parastase pentru Horia și Cloșca s'au ținut în toate părțile locuite de Români, cari au o pietate legitimă pentru umbrele martirilor libertății „Opincei“.

Alocurea pacinicului serviciu dumnezeesc, denunțat mai înainte, a dat privilegiu la desvoltarea „forței publice“, precum s'a întâmplat d. e. în Alba-Iulia și în Câmpeni. În localitatea din urmă s'au trimis cu carele gendarmii din Turda și din comitatul Albei-inferioare; ear' în Alba-Iulia trei companii de soldați au fost conșitate de Vineri seara. Patria a fost în primejdie! Nu e glumă!

Omor. Ni se comunică din Sasca-montană dto 13 Februarie v.: A seară între oarele 8—9 neguțatorul Pavel Popoviciu de aici, fiind în ceartă cu socia-sa, a luat un cuțit și a străpuns-o chiar în inimă. Muieroa a și murit îndată. Sus pomenitul neguțator încă are 5 împunsături de cuțit. Autoritatea politică cercetând întimplarea a aflat din gura respectivului neguțator cumcă fiul seu — în vrstă cam de 18 ani — l-ar fi străpuns pentru răsunare. Tinerul Popoviciu e arestat. Feciorul respectiv ștepește însă, că tatăl seu însuși, din musturarea conștiinței pentru fapta săvârșită, s'ar fi împuns. Adevărul nu se cunoaște încă.

O pianistă română. Domnișoara Elena Florian, fiica d-lui președinte al tribunalului reg. din Odorheiu-săuce, Ioan Florian, a pus prin dexteritatea sa pe pian, dovedită cu privilegiu concertului nu de mult arangiat de către d-șoarele engleze din Budapesta, în uimire pe un public numeros și pricepător de arte. Liszt, directorul conservatorului, Barthay, cardinalul Haynald, și mulți alții au gratulat atât domnișoarei, cât și măiestrii ei Ujhas.

Impertinență mamelucescă. Cu ocaziunea instalării comiteiului suprem al Verșetului, Alexandru Nikolits, s'a arangiat în o ospetărie de acolo un banchet. Se adunase adecă o mulțime de cetățeni din Verșet ca să serbeze numirea de comite suprem a dlui Nikolits. Orașul, și altcum destrămat materialicesc, încât nu-și poate plăti nici învețătorii, a mai cheltuit vre-o 500 fl. Cu privilegiu acestui banchet s'a petrecut însă următoarea scenă interesantă: La banchet au luat parte reprezentanți de ai tuturor partidelor și s'au ținut și toaste. Între tostanți a fost și un anumit Dr. Kuktay. Kuktay spune în toastul seu că în Verșet există o partidă guvernamentală consistătoare din Sërbi și Germani, ear' opoziția e trădătoare de patriă. Scandalisați de impertinența mamelucescă au părăsit sala cea mai mare parte dintre cei prezenți și chiar și comitele suprem Nikolits. Lucrul nu s'a sfârșit cu atâta, ci opoziția a trimis o deputațiune la comitele suprem, ca să se plângă asupra acestei vătămări. Comitele Nikolits a recunoscut însuși că au fost vătămări și a desaprobat purtarea fără tact a D-ului Kuktay declarând totodată, că opoziția e folositoare țerii. Eată până unde duce mamelucismul: și organele guvernului se rușinează de atâta impertinență mamelucescă.

Austria și România. Secretarul general din ministerul de externe al României, dl Ghica, după cum comunica „N. Fr. Presse“, a petrecut câțva timp în Viena pentru a negocia cu ministerul de externe austro-ungar în privința unor certe de granițe și a importului de vite din România. Relativ la importul de vite din România în Austro-Ungaria, scrie „N. Fr. Pr.“, ministrul de externe a răspuns că sunt competenți ministrii de interne și cei de agricultură din Viena și Budapesta. Dl Ghica se mai fi primit răspunsul că relativ la importul de vite cornute, România nu poate conta la concesii, deoarece Austro-Ungaria e de firma credință că România nu oferă

destulă garanță în contra importării epidemici de vite. Relativ la importul de porci, Austro-Ungaria e gata de a procedea la prevenire. Dl Ghica se aștepta la aceste declarațiuni. Pertractările se vor continua acum, deoarece dl Ghica s'a reintors la București.

Proprietatea în Dobrogea. S'a sancționat proiectul pentru adaugerea art. 33 la legea pentru regularea proprietății imobiliare din Dobrogea. Cumpărătorii de pământuri dela stat vor plăti câte 1 leu 50 bani de hectar pentru lucrarea de măsurătoare și parcelare. Plata se face în curs de doi ani.

Ateneul român din București. Un număr însemnat de deputați, ai Camerei României au propus următorul proiect de lege:

Domniilor deputați,
Sunt 20 de ani de când s'a ridicat în capitala țerii tribuna Ateneului, tribună dela înălțimea căreia avea să se dea poporului român vestea cea bună. Nu vom face dinaintea d-voastre numărătorele marilor merite ale acestei instituțiuni de cultură națională; nu vom spune, pentru-că toți le știți, roadele ce a dat, nici vom reaminti că dela el au purces atâtea instituțiuni binefăcătoare, ca societatea pentru învățătura poporului român, societatea filarmonică, societatea amicilor belezor arte, etc., etc. Vom atrage însă atențiunea d-voastre asupra unuia numai din meritele Ateneului român: fiu adevărat al secolului nostru, el a trăit și a prosperat fără să ceară nici direct nici indirect sprijinul nimănui.

Azi Ateneul român, stăpân al unui mic capital de 200,000 lei, a hotărât să zidească în capitală un edificiu, care să-i serve de locas, lui și celorlalte societăți de cultură națională.

Primăria capitalei, pătunsă de dorința de a vedea țeara înzestrată cu un templu al societății, care să fie totodată și o adevărată înfrumusețare a orașului, a cedat Ateneului român locul situat din dosul grădinei Episcopiei, în aceleași condițiuni în care îl cedase în 1872 societății ecuestre.

Se întimplă însă, că ministerul domeniilor are pretensiuni asupra țășului teren și puțința să-l revinde de la primărie, sau mai bine țășind dela atheneul român, cesionărul tuturor drepturilor primăriei capitalei.

În fața acestora, noi, aducând convinși, că o instituțiune ca aceea a atheneului român, care a scris în timp de 20 de ani o pagină însemnată în istoria culturii naționale, merită cel puțin sacrificiul unor drepturi litigioase, avem onoare a vă propune următorul proiect de lege.

Proiect de lege.

Articol unic. — Statul cedează atheneului român toate drepturile sale asupra terenului situat în Bucurnsci, în dosul scuarului episcopiei. Urmează subscrierile.

„Intim-club.“ Cetim în „Voința națională“: Mercuri seara, 13 curent, s'au întrunit la dl Dr. N. Calenderu toți membrii noului cerc artistic-literar. Întrunirea a fost presidată de însuși președintele ei de onoare, Vasile Alexandri. Vre-o patru-șeci de tineri, dintre artiști și iubitori de arte, umpleau încăperile casei din strada Șcaunelor nr. 34, încăperi din care gustul delicat și cunoșcerea dl doctorului Calenderu a făcut un adevărat muzeu, cu păreții și dușumelele acoperite de lucrările cele mai frumoase ale diferiților artiști în renume Români și străini din deosebite veacuri. Cadrul răspundea pe deplin caracterului întrunirii.

Dela 9 oare până târziu în miezul nopții, tinerii literați și artiști, cari fac parte din cerc, au încântat pe ascultători, fie prin scrierile lor originale, pline de tinere simțiri și de farmecul unei limbi române curată și plăcută, fie prin bucățile alese de musică, executate cu cea mai mare corectitudine și cu cea mai vioacune și acel simțiment, ce nu sunt date decât inimelor tinere.

Dl Duiliu Zamfirescu, în câteva versuri improvizate, *sănce tenante*, cum ștepe Francezul, a urat poetului care face fala poeziei noastre, buna lui sosire printre tinerii sei admiratori. Apoi a cetit o nouă operă literară a sa numită: O seară de vară, comedie într'un act în versuri, care a avut cel mai legitim succes.

În urmă, dl Alexandri, cedând rugămintelor adunării, a cetit și d-sa mai multe din pastelurile sale, adevărate giuvaere ale literaturii române. Cântecul și musica umplură restul serei.

D-nii Dumitrescu, St. Sihleanu și I. Parascchivescu executară cu multă măiestrie un trio de Haydn pentru violoncel, vioară și clavier.

D. Mikeru, un debutant de mult viitor, cu o siguranță de arcus rară la vârsta d-sale, cântă o fantazie pentru vioară de Vieux temps, de o greutate netăgăduită dela un cap la altul și a cărei bună execuțiune atrase mirarea tuturor.

În fine domni Bărcănescu și Rașianu, tinerii nostri tenori, ești din conservatorul din București, au uimit auzul tuturor prin frăgedimea și gingășia cântecelor lor.

Asemeni preceteri, menite să înalte inima și să împodobescă spiritele celor ce le fac, sunt îmbucurătoare pentru noi, și ne arată că în timpurile de față, la noi, unde politica și jocul absorb toate facultățile celei mai mari părți a tinerimii, tot se mai găsește un cerc, și încă destul de întins, unde plăcerile minții sunt încă preferite și în înaltă onoare.

Vom ștepe dar' și noi tinerului intim-club, ceea-ce ștepe Mercuri seara d. Duiliu Zamfirescu lui Vasile Alexandri:

Bine ai venit la noi, cu bine!

Un catalog de cărți române ni se trimite de librarul-editor Cieslar din Graz. Deoarece cu timpul i s'a umplut magazinul cu opuri române, dl Cieslar s'a decis să le vândă direct pe prețul jumătate până când va câștiga earăși loc pentru cele ce se află acum sub presă. Spre scopul acesta dlui a tipărit un catalog, ce se trimite franco și gratuit la ori cine doarece.

Cătră onoratul public!

Societatea de lectură „Petru Maior“ a junimei române din Budapesta conșcie despre adevăratele cuvintelor „istoria și limba sunt tesaurii cei mai prețioși ai unui popor, care voese a-și cunoaște trecutul și a-și asigura viitorul“, a luat încă în anul 1881 laudabilul conclud a rețipării din scrierile neuitatului Petru Maior „Istoria pentru începutul Românilor în Dacia“; acel op, despre care nemuritorul Eliade ștepe: „a fost un fel de toiaș al lui Moise, prin care despiciând marea de întunec ce ținea pe Romani, fi făcū să treacă dincolo de Egiptul minciunilor și să recunoască adevărul lor început“; acel op despre care emeritul boier moldovean Iordache de Malinescu ștepe: dela eșirea acestei istorii Românilor a învețat a-și cunoaște trupina sa; această istorie este, care a dat laudă și mărire, și a urdit epoca națiunii românesce. Autorul ei se vede a fi fost într'adevăr ales de pronia dumnezească, spre scoaterea națiunii sale din cumplitul întunec... etc.“

Această dorință a societății s'a realizat în primăvara anului 1883, când „Istoria pentru începutul Românilor în Dacia“ fu prezentată onoratalui public român în ediție nouă.

La modestele apeluri ale noastre și la coalele de pnumerațiune emise în toate părțile locuite de Români, ne-a răspuns cu mult mai puțin decât sperasem, încât astăzi nu numai că mai avem un număr considerabil din numitul op, dar' stăm în fața unui deficit de aproape 300 fl.

Această împregiurare ne-a făcut să credem că publicul român nu este pe deplin informat despre aparițiunea istoriei de Petru Maior.

În considerarea acestora ne luăm voie a aduce la cunoștința onor. public român, că societatea noastră dispune încă de preste o mie (1000) exemplare din istoria pentru începutul Românilor în Dacia, parte legate, parte broșurate.

Abonamentul se face direct la societate în Budapesta, strada Vațului nr. 13. Prețul unui exemplar legat 2 fl. 50 cr., ear' broșurat 2 fl. v. a.

Acei preanonrați domni abononți, cari din eroare încă nu au primit opul, sunt rugați a-l reclama de-adreptul la comitetul societății informându-ne totodată când și cui a trimis prețul de abonament: ca astfel cât mai curând să putem satisfac justelor așteptări ale respectivilor domni. Nutrim firma speranță, că onoratul public român ne va oferi — ca și până acum — deosebitul seu sprigin.

Budapesta în 24 Februarie 1885.

Pentru societate:

Sebastian Olariu,
președinte.

T. Liviu Albini,
secretar.

Varietăți.

(O operațiune cutezată.) Renumitul chirurg din Viena, profesorul Billroth a operat în zilele aceste pe o femeie din Viena, care a înghițit o garnitură de dinți falsi. Billroth a fost silit a-i deschide foalele (prin *Laparotomie*), ca să poată căuta obiectul perdut pe acolo. El i-a pipăit ficatul și rărunchi și a aflat în sfârșit garnitura de dinți în partea dindărēt a stomachului. Trebuia deci să delătore obiectul prin o altă nouă operație, prin deschiderea stomachului (prin *Gastrotomie*), ce chirurgul a și efectuit-o numai decât, așa încât a scos din lăuntrul femeii garnitura la lumina țilii. Însănătoșarea femeii s'a săvârșit, precum a constatat-o Billroth și alți medici, fără de friguri.

(O rețetă în contra cloțanilor și a șoarecilor.) Luăm două blide cufunde; pe unul îl umplem cu fărină, pe celalalt cu apă și le aședăm lângă olaltă în locul acela, unde se arată oaspeții acestia uricioși și nechemăți. Oaspeții nostri vor mânca și bē dintr'acestea, și pe țina următoare vor invita pe camaradii lor la ospet. În modul acesta are să li se predee mai multe țile după olaltă fărina fără nici un amestec, până când domniile lor se simțesc cu totul siguri. După aceea fărina se va amesteca proporționat greutatei ei cu gips. Blidul umplut cu apă trebuie să se pună din nou la locul lui. Cloțanii și șoarecii vor mânca acum în abundență din amestecătura de fărină, și ca să se-și potolească setea, vor bē și o mulțime de apă. Gipsul se va întări astfel în mațele cloțanilor și șoarecilor, având o moarte sigură și ușoară.

Posta ultimă.

Budapesta, 2 Martie n. Casa de jos. În ședința de astăzi deputatul Vincențiu Babeș a îndreptat cătră ministrul de justiție și cătră ministrul-president ca

ministru de interne următoarea interpelație:

Având în vedere cuprinsul interpelației făcute de deputatul Blasiu Orbán în 4 Februarie, în urma căreia numitul deputat afirmă despre agitațiunile naționalităților și despre un verdict Sibian, că „guvernul permite curs liber în țeară nu numai uneltirilor și conjurațiunilor continuate în secret, ci și agitațiunilor publice“, mai departe că „în părțile de meadă-ți ale Transilvaniei anumite foi răspândesc ura nēnfrenată împotriva națiunii maghiare“, cu deosebire însă, că foaia română „Tribuna“ în unul dintre articoliile sei incriminați în dreaptă cătră Români provocățiunea ațtătoare: „Trebuie să pândim ocaziunea, spre a sgdui statul unguresc în temelile sale; să căutăm pretutindenea dușmanii sei, ca să ne unim cu ei, să ne silim să-i facem dușmani pretutindenea, unde străbatem“ ș. c. l. — pe acest temei și fiindcă curtea cu jurați din Sibiu a pronunțat cu toate aceste un verdict de achitare, dñsul a provocat pe ministrul da justiție, să ridice amintita curte cu jurați prin ordinațiune sau printr'o lege. Deoarece subsemnatul a cetit de atunci articoliile din cestiune ai „Tribunei“, precum și însemnările stenografice, n'am aflat însă pretinsa răspândire de ură, el se alătură la interpelația lui Orbán și se adresează cu rugarea cătră:

1. Ministrul de justiție, ca răspundând la interpelația lui Orbán să expună casei fidel și pe larg starea lucrului, să aștearnă articolul incriminat în traducere fidelă și autentică și nu în nisce părți scoase din context și traduse cu greșeli, să citeze fidel și pe larg momentele principale ale apărării din procesul de presă din cestiune, astfel ca casa să fie pe deplin orientată și să-și poată forma o judecată temeinică asupra stărilor, ce eventual pretind sanare.

2. Cătră ministrul-president ca ministrul de interne: Să bine voiască a se exprima înaintea casei, dacă în cursul guvernului seu de 10 ani, în care timp dñsul a dispus de întreaga putere a țerii și precum se scie a urmărit cu atențiune mișcarea naționalităților, — a descoperit unde și când și care conjurație secretă a naționalităților în contra statului unguresc? Și dacă da, în ce mod și cu ce succes dñsul a dispus cu privire la pedepsirea lor? Dacă însă nu s'ar putē constata așa ceva, ce scop și ce cauză are, că ele necontenit se inventează și se denunță decătră țiarele maghiare și decătră politici chiar și în casa deputaților?

Budapesta, 2 Martie n. Ministrul-president a primit după ameați pe toți comiții supremi, deputațiunea Torontalului, pe deputațiunile orașelor Seghedin și Pojon, a poliției orașenesce, a gendarmeriei, a consiliului sanitar, a teatrului național și pe cea a operii. Deseară se ține un dineu de gală, la care vor lua parte toți ministrii, secretarii de stat, comiții supremi și numeroase somități.

Bern, 2 Martie n. Au fost arestați 20 de anarhisti.

Londra, 2 Martie n. Guvernul a dispus grabnica visitație medicală a tuturor trupelor de cavalerie, de infanterie, de artilerie și de geniu, care staționează în Englitera spre a se constata, ce număr s'ar putē trimite numai decât în câmp.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 3 Martie n. Casa deputaților a primit în desbatere specială reforma casei de sus. Mâne se va face cetirea a treia, după care proiectul va fi transmis casei de sus.

Beirut, 3 Martie n. Principele de coroană Rudolf și princesa de coroană Stefania au sosit pe deplin sănătoși. Mâne vor călători la Damasc.

Director: **Ioan Slavici.**
Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Rațiociniul.

„Societății acționare de împrumut și păstrare Rodna-vechiă“.

Conspect de circulațiune pro 1884.

Nr. ord.	Percepțiuni	Suma		Nr. ord.	Erogațiuni	Suma	
		fl.	cr.			fl.	cr.
1	Capital acționar	2882	81	1	Împrumuturi cu cambii și obligațiuni	4906	—
2	Depozite	2091	—	2	Interese după capitalele depuse	14	31
3	Fond de rezervă	130	91	3	Cărți, tipărituri, statute, in-protocolarea firmei, plăți	179	16
4	Interese până în 31 Decemvrie 1884	102	38	4	Saldo cu 31 Decemvrie 1884	254	76
5	Provișiune până în 31 Decemvrie 1884	25	59				
6	Interese și provișiune incassate înainte	119	81				
7	Diverse	1	73				
	Suma	5354	23		Suma	5354	23

Rodna-vechiă, 31 Decemvrie 1884.

Controlor: **Zagyva Mihály** m. p. Director: **Gerasim Domide** m. p. Cassar: **Frd. Daichendt** m. p.

Conspect de venite pro 1884.

Nr. ord.	Câștig (Venite)	Suma		Nr. ord.	Perdere (Erogațiuni)	Suma	
		fl.	cr.			fl.	cr.
1	Interese după cambii și obligațiuni până 31 Decemvrie 1884	102	38	1	Interese după depozite până 31 Decemvrie 1884	14	31
2	Provișiune până 31 Decemvrie 1884	25	59	2	Spese făcute în decursul anului	179	16
3	Interese și provișiune incassate înainte	119	81	3	Câștigul	172	41
4	Diverse	118	10				
	Suma	365	88		Suma	365	88

Bilanț pro 1884.

Nr. ord.	Activa	Suma		Nr. ord.	Passiva	Suma	
		fl.	cr.			fl.	cr.
1	Capitale elocate pre lungă cambii și obligațiuni	4906	—	1	Capital acționar din 200 acții a 25 fl.	5000	—
2	Rest din capital acționar	2117	19	2	Depuneri	2091	—
3	Rest la cassă cu 31 Decemvrie 1884	254	76	3	Interese după depuneri	14	31
				4	Diverse	—	23
				5	Fondul reservei	130	91
				6	Câștigul de împărțit	41	50
	Suma	7277	95		Suma	7277	95

Rodna-vechiă, 31 Decemvrie 1884.

Consiliu de supravighere:

Wieszner Otto m. p. **Iacob Berciu** m. p. **Simsin Reiter** m. p.

Extrase din foaia oficială.

Edicte:

— Din partea tribunalului din Deva se provoacă toți aceia, cari au oare-cari drepturi de pretensiune la averea lui Ioan Ruskal, a 'și-le insinua în 45 de zile.

— Din partea tribunalului din Sătmăr se provoacă toți aceia, cari au oare-cari drepturi de pretensiune la imobilele lui Andreiu Husti, a 'și-le insinua în 45 de zile.

Bibliografie.

„Foi'a basericescă“. Organ pentru cultura religioasă a clerului și a poporului. Redigeată de Dr. Alexandru V. Grama. Apare în 10 și 25 st. n. a fie-cărei luni. Blaș, 25 Februarie 1885. Anul III. Nr. 4. Sumar: O paralelă între clerul nostru și alte cleruri din patrie din punct de vedere al bunăstării materiale. — Dreptul de patronat în biserica noastră. — Autoritatea sf. Scripturi și știința naturală. — Filosofia istoriei. — Încă odată liturgiile private și pentru morți în Dumineci și în sârbători. — Schelete de predici. — Varietăți.

„Buletin“ publicat prin îngrijirea d-lui George I. Lahovari, secretar-general al „Societății geografice române“, fundată în 15 Iunie 1875. — Anul al V. Semestrul II. (Partea I. și II.) 1884. A apărut în București 1885, la „Stabilimentul grafic: Socec & Teclu“. Partea I. Actele societății. — Concursul anual de geografie 1884. — Catalogul cărților intrate în „Biblioteca Societății“ în urma incendiului dela Martie. — Premiul „General G. Manu“. Partea II. Memorii, conferențe etc. — Despre învățământul geografiei

de G. T. Buzoian. — Comuna Bărgaoani, județul Neamțu, monografia de Petru Condrea (cu o chartă). — Le Danube par le Colonel Debize. — Din literatura geografică a Transilvaniei de Silvestru Moldovan. — Observatorul dela Herăstreu de D. Stefan Hepitès. — O statistică a Țării-Românești din anul 1841.

Sciri economice.

Piața din Sighișoara, 28 Februarie. Grân curat hectolitra fl. 5.20 până fl. 6.—; grân mestecat fl. 4.— până fl. 4.50; sęcara fl. 3.— până fl. 3.40; ovėsul fl. 1.90 până fl. 2.20; cucuruzul fl. 3.50; fasolea fl. 4.—; crumpenele fl. 1.80; mazerea chilo 20 cr.; linteia 20 cr.; mälaiul 12 cr.; lumini de sęcă chilo 60 cr.; săpunul 32 cr.; sęcă brut 32 cr.; sęcă de vită fl. 1.—; unsoarea de porc 75 cr.; carnea de vită 40 cr.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 2 Martie st. n.

Grân (din Banat): 72—75 Kilo fl. 8.20 până 8.60 76—81 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.30 până 8.80, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.20 până 8.70, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.20 până 8.70, (de Bacșka) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.95 până 8.45.

Sęcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 7.20 până 7.50. Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.50 până 6.85; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7.— până 9.60. Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.85 până 7.10.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.60 până 5.70; de alt soi fl. 5.50 până 5.55.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mälaiu (unguresc): fl. 5.80 până 6.15.

Timpul de furnisare.

Grân (primăvară) 75 Kilo fl. 8.16 până 8.18 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.68 până 8.70.

Sęcara (primăvară) — Kilo fl. 5.76 până 5.78

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.73 până 5.75.

Rapița (August—Septemvrie) fl. 12.5/8 până 12.9/8.

Spirit (brut) 100 L. fl. 26.50 până 27.—.

Bursa de București.

Cota oficială dela 2 Martie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump. 94.—	vënd. 95.—
— Rur. conv. (6%)	90.—	91.—
Acț. de asig. Dacia-Rom.	282.—	289.—
Banca națională a României	1230.—	1260.—
Impr. oraș. București	29.—	32.—
Credit mob. rom.	193.—	—
Acț. de asig. Națională	200.—	205.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	83.1/2	84.—
Societ. const.	225.—	236.—
Schimb 4 luni	—	30.—
Aur	12.1/4	12.9/4

Bursa de Budapesta

din 2 Martie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	98.85
„ „ hârtie „ 4%	91.—
„ „ hârtie „ 5%	94.15
Împrumutul căilor ferate ung.	147.—
(1-a emisiune)	99.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	121.50
2-a (emisiune)	109.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	102.50
3-a (emisiune)	102.25
Bonuri rurale ung.	102.—
„ „ cu cl. de sortare	102.50
„ „ bânățene-timișene	102.—
„ „ cu cl. de sortare	102.50
„ „ transilvane	102.—
„ „ croato-slavone	101.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Împrumut cu premiu ung.	118.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	118.75
Renta de hârtie austriacă	83.60
„ „ argint austriacă	89.90
„ „ aur austriacă	108.25
Losurile austr. din 1860	138.75
Acțiunile băncii austro-ungare	865.—
„ „ de credit ung.	316.—
„ „ „ austr.	307.25
Argintul	—
Scrisuri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătesci	5.79
Napoleon-d'ori	9.78
Mărți 100 imp. germane	60.50
Londra 10 Livres sterlinge	124.40

Licitațiune.

În 9 Martie 1885 st. nou,

eventual și în zilele următoare, se vënd la moșia fundațională a baronului Bruckenthal în B.-Sân-Miclaș, 1 1/2 oară dela stația Blaj, prin arêndașii eșitori celui mai mult oferitor 100 boi de jug, mai multe bivolițe, bivoli și vaci albe, 8 cai de trei ani, 2 epe de prăsila de cinci ani și 2 cai de car, 20 de care complete de boi și de cai, 20 de pluguri cu cele de lipsă, 15 grape, mașine de cosit și de sêmănat, tăia-toare de napi, 3 trăvăliece, unelte de casă și de bucătărie, 200 hectolitre de vin din anii 1882, 1883 și 1884, buți goale de vin, lemne de foc, petri de moară, lemne de rotar și alte obiecte ce se țin de economia rurală. [128] 3—3

[122] 4

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

în Sibiiu,

≡ fundată în a. 1868 ≡

asigurează pe lungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de orice fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- b) pe vieța omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe vieța
în a. 1869—1880 fl. 362,354.67	în a. 1869—1880 fl. 247,755.97
în a. 1881 „ 64,802.82	în a. 1881 „ 35,163.90
în a. 1882 „ 54,792.92	în a. 1882 „ 32,382.04
în a. 1883 „ 34,761.25	în a. 1883 „ 32,843.10
Suma fl. 516,711.66	Suma fl. 348,145.01

fl. **864,856.67** cr.

Conform bilanțului pentru 1883 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

fl. **536,865.21** cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile gen. și principale în Brașov (C. J. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.